

“Ja n’hi ha prou, de posar ciment a tot arreu”

Vostè fa anys que defensa la casa ecològica. Se l’escolten?

Els últims anys, cada vegada més. Perquè hi ha diversos problemes: el canvi climàtic, la crisi de l’aigua i, últimament, la crisi financera.

La casa ecològica ha de ser incòmoda?

No. És més còmoda que una de tradicional. Perquè es construeix pensant en els seus habitants. S’adapta a les seves necessitats. Ara no vivim en cases, sinó en caixes. No estan adaptades. Le Corbusier parlava de màquines d’habitar...

Vostè què en pensa?

Jo penso que una casa no és una màquina de viure. L’arquitectura tradicional utilitzava la pedra i l’adob. La casa es modelava amb les mans. Era una part del cos humà. La casa ecològica no necessita calefacció ni aire condicionat. Produïx la seva pròpia aigua. Et dona independència. I a més, recicles i vius en harmonia amb la naturalesa.

I és més cara.

No ho crec pas. Perquè s’ha de valorar tot. Construïm cases de formigó i ens creiem que són més barates. Però no pensem en totes les despeses que vénen després: aigua, transport, energia... És a dir, l’impacte ecològic que té construir d’una manera i no d’una altra. Si tenim en compte tots aquests costos, la casa ecològica és més barata.

Què ens ensenya l’arquitectura de fa segles?

Que es poden construir cases còmodes sense necessitat de tanta calefacció ni tant aire condicio-

MARJA PÉREZ

Pietro Laureano (Tricarico, 1951) va ser fa unes setmanes a Barcelona per pronunciar una conferència organitzada per l’Escola Tècnica Superior d’Arquitectura de la Universitat Internacional de Catalunya (Esarq-UIC). És un arquitecte i urbanista molt coneixedor de les zones àrides. Amb la seva empresa, Ipogea, fa projectes per protegir el medi ambient, amb una arquitectura adaptada.

nat. Les cases antigues tenien una arquitectura que conservava la temperatura. Fresc a l’estiu, càlid a l’hivern. Ens ensenya a aprofitar la circulació de l’aire, o com organitzar una casa, amb un pati interior...

Si aquesta arquitectura era tan bona, per què l’hem abandonada? Per interessos econòmics. El sistema industrial va destruir l’autoproducció domèstica. Una casa de fusta

o de pedra encara te la pots fabricar. La de ciment o de formigó ja exigeix un sistema industrial.

La Mediterrània s’acaba?

És possible. La temperatura haurà augmentat uns 4 graus de mitjana. Hi haurà grans tempestes, huracans, tsunamis... La Mediterrània es pot convertir en un desert, perquè fa mil·lennis ja ho era. No doni per fet que sempre serà un mar.

No?

No hi desemboquen grans rius. L’aigua arriba des de l’Atlàntic. Si hi ha més evaporació per l’augment de la temperatura, la Mediterrània ho passarà malament.

Què es pot fer?

Un gran programa de protecció del paisatge a tot Europa i la zona de la Mediterrània. Cal començar per les muntanyes i arribar fins a la costa, envaïda pel ciment: el terra no pot absorbir l’aigua. L’agricultura s’ha convertit en un monocultiu, industrial, consumidora de productes químics que transforma el terra i també impedeix l’absorció de l’aigua, que es converteix llavors en un problema. Ja n’hi ha prou, de posar ciment a tot arreu.

Vostè és un gran expert en deserts. Per què s’hi va interessar?

Quan vaig acabar a la universitat de Florència, vaig anar al Sàhara i vaig viure vuit anys amb els tuaregs. Hi vaig aprendre molt. Després, en un oasi, vaig entendre que la gent pot construir el seu propi entorn.

Com? Construir un oasi?

A Occident es creu que els oasis són naturals, però no és cert. Ha estat la gent del desert la que els ha creat. Si no plantes palmeres al desert no hi pot haver oasi.

Vuit anys vivint al desert. No es va sentir aclaparat?

No. Em vaig estressar en tornar. Al desert vius en harmonia. El desert demostra la veritat de la natura. Quan tornes a Europa et trobes amb la confusió. El desert t’ensenya què és el que importa a la vida. ■

El desert t’ensenya què és el que importa a la vida

Barcelona:
C/Diputació, 284, 4t.
08009
93 227 66 00

Girona:
Santa Eugènia, 42.
17005
972 18 64 00

Dipòsit legal:
B20.249-1976

Amb el suport:
Comunitat de Catalunya
Departament
de la Presidència

L’últim
diumenge
de cada mes

Per a nens i nenes
de 6 a 12 anys
per educar els més
joves en els
valors de l’esport

